

РЕШЕНИЕ

№ 11650

гр. София, 11.07.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 21.06.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Галин Несторов

ЧЛЕНОВЕ: Вяра Русева

Танка Цонева

при участието на секретаря Елица Делчева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **3847** по описа за **2024** година докладвано от съдия Танка Цонева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба от директора на СДВР чрез пълномощника му –гл.юрк.И. срещу Решение № 1219/11.03.2024 г. по НАХД № 4477/2023 г. по описа но СРС, НО, 19 състав. С обжалваното решение е отменен Електронен фиш, серия К, № 5079737 и в полза на жалбоподателя са присъдени направените по делото разноски.

На първо място, в жалбата се излагат доводи за несъгласие с извода на съда в обжалваното решение, че процесното АТСС, заснело нарушението не е било годно и сертифицирано по надлежния ред. В тази връзка се сочи, че съдът не бил взел предвид приложените по делото писмени доказателства – Решение за одобрен тип средство за измерване, както и извадка от регистъра на вписаните средства за измерване към БИМ и протокол за проверка № 3-С-ИСИС/12.02.2021 г.

На следващо място, в жалбата се твърди, че неправилно СРС е приел, че от текста на атакувания ЕФ не ставало ясно какво точно нарушение е извършено –превишение на скоростта от 50 км/ч. за населено място или превिшение на скоростта от посочената такава с пътен знак “В26“. В случая скоростта на движение от 50 км./ч. за процесния пътен участък била въведена с пътен знак, поради което правилно нарушението било квалифицирано по чл.21, ал.2 вр. ал.1 от ЗДвП.

По изложените съображения се отправя молба към съда да се произнесе с решение, с което да отмени въззивното решение и да потвърди издадения ЕФ. При такъв изход на правния спор претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

В проведеното по делото съдебно заседание касаторът се представлява от юрк.М., която поддържа касационната жалба и отправя молба към съда да се произнесе с решение, с което да отмени обжалваното въззивно съдебно решение. Аргументи в тази насока развива в представени писмени бележки.

Ответникът – Б. Х. Б., не се явява и не се представлява.

Прокурорът от СГП счита, че атакуваното решение на СРС е валидно, допустимо и правилно, поради което предлага същото да бъде оставено в сила.

Административен съд София – град, IV касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл.218 АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК и от надлежна страна, която има право и интерес от обжалването, поради което същата е процесуално допустима.

По съществото си касационната жалба е основателна, като съображенията за този извод на съда са следните:

За да постанови обжалваното решение, СРС е установил релевантните за случая факти, при което е приел за установена следната фактическа обстановка:

Собственик на товарен автомобил „Н. Н.“ с ДК [рег.номер на МПС] бил „Годо Електроникс“ ЕООД, с представител Б. Х. Б..

С автоматизирано техническото средство CORDON M2 с идентификационен номер MD1192 бил заснет видеоклип на 05.07.2021 г. в 11:41 в [населено място] на [улица]на спирка МГТ „Гробищен парк „Б.“ с посока на движение от [улица]към [улица]на товарен автомобил „Н. Н.“ с ДК [рег.номер на МПС] , който се движел със скорост от 82 км./ч. при ограничение от 50 км./ч. в населено място, въведено с пътен знак В-26.

Издаден бил електронен фиш серия „К“, № 5079737 на Б. Х. Б., като представител на „ГОДО ЕЛЕКТРОНИКС“ ЕООД за извършено на 05.07.2021 г. нарушение по чл.21, ал.2 вр.ал.1 от ЗДвП. В ЕФ било посочено превишение на скоростта от 29 км./ч., след приспаднат толеранс от 3 %. ЕФ бил връчен срещу подпис на Б. на 01.03.2023 г., който на 15.03.2023 г. депозирал жалба, въз основа на която е било образувано НАХД № 4477/2023 г. по описа на СРС, НО, 19 състав.

След анализ на приобщените по делото писмени доказателства и доказателствени средства съдът е достигнал до правни изводи, които не могат да бъдат споделени от настоящия касационен състав по следните съображения:

На първо място, според разпоредбата на [чл. 189, ал. 15 от ЗДвП](#) „изготвените с технически средства или системи, заснемащи или записващи датата, точния час на нарушението и регистрационния номер на моторното превозно средство, снимки, видеозаписи и разпечатки са веществени доказателствени средства в административнонаказателния процес“.

От съвкупната преценка на приложените по делото писмени доказателства, а именно Протокол от проверка № 3- С-ИСИС/12.01.2021 г., извадка от Регистъра на одобрените за използване типове средства за измерване, както и след направена

справка в сайта на Български институт по метрология за вписан тип средство за измерване с номер на вписване В-46, прегледа на вписан тип средство за измерване и Решението за одобрение на типа на уреда за измерване, а също и от Протокола за използване на автоматизирано техническо средство от 05.07.2021 г. се установява, че техническото средство, с което е бил заснет процесният автомобил е одобрено съобразно нормативните изисквания, преминало е проверка и съответно е било технически годно към процесната дата. Същото е било въведено в експлоатация съгласно нормативната уредба и е било технически изправно да заснеме скоростта на автомобила към инкриминираната дата (годно за експлоатация до 12.02.2022 г.), поради което е неправилен изводът на въззивния съд, че АТСС заснело нарушението е технически негодно, поради наличие на съмнения за неговото сертифициране.

На следващо място, приложената към материалите на делото снимка представлява веществен доказателствено средство с автентични дата, час и място на заснемане. Поради това съдът я приема като годно, достоверно и информативно доказателствено средство и съответно я кредитира. Доколкото в снимката по делото е цитирано техническо средство CORDON M2 с № MD1192, съдът приема, че процесното нарушение е заснето именно с техническото средство, описано в Протокола за използване на автоматизирано техническо средство или система от 05.07.2021 г. В последния е посочено, че ограничението на скоростта е 50 км/час, въведено с пътен знак В26, а мястото на контрола е [населено място], [улица], на спирката на градски транспорт "Гробищен парк Б.", с посока на движение от [улица]към [улица]. От приложеното към материалите на делото писмо на Столична община с вх. № 542/02.01.2024 г. и придружаващите го схеми на организация на движението в района на спирка "Гробищен парк Б." е видно, че в [населено място], на [улица], на спирката на градски транспорт "Гробищен парк Б.", с посока на движение от [улица]към [улица]е имало поставен пътен знак В26, въвеждащ ограничение на скоростта 50 км./час в населено място.

Цитираните писмени доказателства се явяват информативни, достоверни, непредубедени и еднопосочни. Поради това съдът ги кредитира и приема, че по делото има достатъчно обективни доказателства, от които може да се направи безспорният извод, че на процесното място ограничението на скоростта е било 50 км/час, въведено с пътен знак В26 в населено място.

Според настоящия съдебен състав Протоколът за използване на автоматизирано техническо средство от 05.07.2021 г. съдържа всички реквизити според Приложението към [чл. 10, ал. 1 от Наредба № 8121з-532 от 12.05.2015 г. за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата](#) (на кратко: [Наредба № 8121з-532 от 12.05.2015 г.](#)). Посочена е, датата на използване на техническото средство, както и налото и края на работата му –от 10:20 ч. до 12:20 часа. Посочени са имената и подписите на лицето, което е разположило и настроило техническото средство, респ. лицето, което е проверило Протокола. В графата за приемане на Протокола е изрично отбелязано, че данните са "автоматично прехвърлени чрез 3G/4G от СПУКС", което означава, че приемането на Протокола и изображенията към него с цел съхраняването им на компютърна конфигурация/сървър е било извършено "автоматично", без човешка намеса, поради което и няма положени имена и подписи на служител на ОПП – СДВР. Описано е, че уредът се задейства за приближаващи МПС-та и при стационарен режим на измерване. В Протокола за използване на автоматизирано техническо

средство са посочени и общия брой на констатираните нарушения, номерата на първото и на последното изображение, вида и номера на ползваното техническо средство, както и това, че то е преминало метрологична проверка, за което има издаден Протокол № 03-С-ИСИС от 12.02.2021 г. с годност за експлоатация до 12.02.2022 г. Към Протокола е приложена снимка на уреда, поради което съдът приема, че цитирания протокол отговаря на изискванията на [Наредба № 8121з-532 от 12.05.2015 г.](#)

С оглед на изложеното до тук и предвид събраните по делото доказателства, настоящият касационен състав намира, че АТСС, заснело процесното нарушение е правилно експлоатирано, поради което и производството по ангажиране на административно-наказателна отговорност на нарушителя чрез издаването на електронен фиш, се е развило при спазване на установените процесуални правила, като процедурата не е била опорочена по никакъв начин.

Според разпоредбата на чл. 188, ал.1 от ЗДвП собственикът или този, на когото е предоставено моторно превозно средство, отговаря за извършеното с него нарушение. Собственикът се наказва с наказанието, предвидено за извършеното нарушение, ако не посочи на кого е предоставил моторното превозно средство. Законната процедура предвижда възможности за възражения във връзка с фиша, респективно анулирането му от издалия го орган при определени обстоятелства, включително и посочването на друг извършител на нарушението, какъвто обаче в случая не е посочен от страна на собственика на МПС -не е подадена писмена декларация с данни за лицето, извършило нарушението, не е представено и копие на свидетелство му за управление на МПС, като това не е сторено не само в рамките на предвидения 14-дневен срок, но и към датата на приключване на въззивното съдебно следствие.

Видно от съдържанието на ел. фиш е, че с него се налага санкция на Б. Х. Б., именно в качеството му на законен представител на собственика на лекия автомобил – „Годо Електроникс“ ЕООД.

Нарушението е точно и ясно описано, като са отразени обстоятелствата, при които е било извършено. Нарушителят е бил запознат с всички съществени факти от значение за реализиране правото му на защита срещу административнонаказателното обвинение, което право е осъществил. В тази връзка следва да се отбележи още веднъж, че в текста на електронния фиш не съществува никаква неяснота или пък противоречие в описанието на нарушението – «при ограничение на скоростта от 50 км/ч. в населено място, въведено с пътен знак В-26, товарният автомобил се е движел със скорост от 79 км/ч., като нарушението е установено и заснето с АТСС CORDON M2 с идентификационен номер MD1192“. Нарушителят е бил в състояние правилно да възприеме фактическите и правни рамки на нарушението и адекватно да организира защитата си, което в действителност е сторил. Ето защо, в хода на административно-наказателното производство не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които да са самостоятелно основание за отмяна на издадения санкционен акт, поради което и изводите на СРС в обратна посока не могат да бъдат споделени.

По –натъък, касационния състав противно на становището на СРС в обжалваното решение, намира, че при издаване на ЕФ правилно е приложен и материалния закон. Налице е извършено нарушение по [чл. 21, ал. 2](#), вр. [ал. 1 от ЗДвП](#), изразяващо се в неизпълнение на задължението при избиране на скоростта на

движение на МПС да не се превишава скоростта, посочена с пътен знак В26, която в случая е 50 км/час. Движейки се на посочените в Електронния фиш място и време със скорост от 79 км/ч. обективно е реализиран съставът на административното нарушение по [чл. 21, ал. 2](#), вр. [ал. 1 от ЗДвП](#). Превишението на разрешената скорост от 50 км/ч. (след приспаднатия толеранс в полза на водача, поради възможността от грешка при измерването на скоростта с техническото средство) е с 29 км/ч.

От субективна страна нарушението е реализирано при пряк умисъл, тъй като всеки водач на превозно средство – категория «В» знае задължението си по [ЗДвП](#), че не следва да управлява МПС със скорост над въведеното ограничение със знак В26. В случая водачът на МПС-то е съзнавал обществено – опасния характер на поведението си, предвиждал е и е искал настъпването на обществено – опасните последици.

Правилно е приложена санкционната норма на чл. 182, ал.1, т. 3 от ЗДвП, в която е предвидено при констатирано превишаване на максимално разрешената скорост от 21 до 30 km/h в населено място, налагане на глоба от 100 лв. Размерът на санкцията е абсолютно определен, поради което съдът не следва да обсъжда въпроса за евентуалното му ревизиране. Според становището на съда това наказание е явно справедливо и ще допринесе за постигане целите по чл. 12 от ЗАНН.

В заключение настоящият съдебен състав намира, че при правилно изяснена фактическа обстановка, въззивният съд е достигнал до неправилни правни изводи, поради което и оспореното съдебно решение следва да бъде отменено, а издаденият ЕФ –потвърден.

При този изход на спора претенцията на касатора за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е основателна, като същото следва да бъде определено в размер на 80 (осемдесет) лева, на основание [чл. 63д, ал. 3 ЗАНН](#) във вр. с [чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ](#) и [чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ](#).

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал.2, предл. II от АПК, Административен съд София – град, IV касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 1219/11.03.2024 г. по НАХД № 4477/2023 г. по описа на СРС, НО, 19 състав И ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВЯВА

ПОТВЪРЖДАВА Електронен фиш, серия К, № 5079737, издаден от СДВР, с който на Б. Х. Б., на основание чл. 189, ал. 4 вр. с чл. 182, ал. 1, т. 3 от ЗДвП е наложено административно наказание "глоба" в размер на 100 (сто) лева за извършено нарушение по чл. 21, ал. 2 във вр. ал. 1 от ЗДвП.

ОСЪЖДА Б. Х. Б., ЕГН [ЕГН] да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи сума в размер на 80.00 (осемдесет) лева, представляваща разноска за юрисконсултско възнаграждение за касационната инстанция.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:.....

ЧЛЕНОВЕ: 1.....

2.....